

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Bc. I. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 a opravnému rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011

t a k t o:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 ministr vnitra zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ze dne 23.2.2011 č.j. OSZ-132496-8/V-Mo-2011, jímž byl žalobci ode dne 1.1.2011 podle § 159 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“) zvýšen výsluhový příspěvek o 1,95 % na celkovou částku 21.080,- Kč, a toto rozhodnutí potvrdil.

Opravným rozhodnutím ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011 ministr vnitra postupem podle § 181 odst. 8 zákona o služebním poměru za subsidiárního využití § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu opravil zjevnou nesprávnost ve výrokové části rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 takto: adresa účastníka řízení „N. D.194/4, P. 6“ se opravuje na „P. 2291/16, P. 9.“

Žalobou podanou osobně dne 9.2.2012 u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení výše uvedených rozhodnutí ministra vnitra pro jejich nezákonnost.

Žalovaný soudu podáním ze dne 28.3.2012 sdělil, že rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 bylo žalobci doručeno dne 10.11.2011 a opravné rozhodnutí ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011 dne 15.12.2011. V příloze svého podání žalovaný soudu zaslal kopie doručenek prokazující data doručení uvedených rozhodnutí žalobci. Dále uvedl, že proti opravnému rozhodnutí ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011 žalobce nepodal rozklad.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li

zvláštní zákon lhůtu jinou. Dle dikce čtvrtého odstavce téhož zákonného ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle § 46 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže

a) soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat,

b) návrh byl podán předčasně nebo opožděně,

c) návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou,

d) návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle § 68 písm. a/ s.ř.s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

V rozsudku ze dne 25.2.2009 č.j. 1 As 112/2008 – 56 Nejvyšší správní soud dovodil, že vydání opravného rozhodnutí dle § 70 správního řádu nemá za následek, že by dnem doručení opravného usnesení začala běžet nová lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí, k němuž se vztahuje opravné rozhodnutí. Celá situace se totiž liší od vydání opravného usnesení soudem ve smyslu § 54 odst. 4 s.ř.s. ve spojení s § 106 odst. 2 s. ř. s. (k restriktivnímu výkladu těchto ustanovení viz rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2007, čj. 4 Ans 3/2006 - 123) tím, že vůči opravnému usnesení soudu ve smyslu § 54 odst. 4 s. ř. s. existuje jediný opravný prostředek, a to kasační stížnost, zatímco vůči opravnému usnesení podle § 70 správního řádu lze brojit za podmínek tam uvedených odvoláním (zde rozkladem) ve správním řízení. Smyslem přípustnosti odvolání (rozkladu) proti opravnému rozhodnutí podle § 70 správního řádu není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu eventuálnímu dopadu na původní rozhodnutí a na právní sféru účastníka řízení.

Z výše uvedeného vyplývá, že lhůtu k podání žaloby proti rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 je nutno počítat ode dne, kdy bylo žalobci doručeno právě toto rozhodnutí, tj. ode dne 10.11.2011, a nikoliv ode dne doručení opravného rozhodnutí ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011. Dvouměsíční lhůta (zvláštní zákon žádnou jinou lhůtu nestanoví) pro podání žaloby proti rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 tedy žalobci uplynula dne 10.1.2012. Jestliže proti uvedenému rozhodnutí podal žalobu dne 9.2.2012, učinil tak až po marném uplynutí zákonem stanovené lhůty po podání žaloby. Jak bylo konstatováno shora, zmeškání lhůty pro podání žaloby podle zákona nelze prominout. Soud proto žalobu v části směřující proti rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011 v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. odmítl pro opožděnost.

Žalobce podal žalobu rovněž proti opravnému rozhodnutí ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011. Učinil tak zřejmě v přesvědčení, že opravné rozhodnutí tvoří jeden celek s jím opravovaným rozhodnutím ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 4.11.2011, číslo 279/2011. Jak ale konstatoval Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném rozsudku ze dne 25.2.2009 č.j. 1 As 112/2008 – 56, opravné rozhodnutí je (samostatným) rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., žaloba proti němu je však přípustná jen za podmínky vyčerpání řádných opravných prostředků. Z opravného rozhodnutí vydaného ministrem vnitra v souzené

věci vyplývá, že žalobce byl řádně poučen o možnosti podat proti opravnému rozhodnutí rozklad. Jak vyplývá ze sdělení žalovaného ze dne 28.3.2012, žalobce této možnosti nevyužil, a nevyčerpal tak v řízení před správním orgánem řádný opravný prostředek, který zákon připouští. V části směřující proti opravnému rozhodnutí ministra vnitra ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011 je proto žaloba nepřipustná podle § 68 písm. a/ s.ř.s., a musela být soudem v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. rovněž odmítnuta.

Soud pro úplnost uvádí, že žaloba neobsahuje naprosto žádné námitky, jimiž by žalobce brojil proti opravnému rozhodnutí ministra vnitra ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011. To je ostatně celkem pochopitelné, neboť žalobce může jen těžko něco namítat proti opravě spočívající v nahrazení nesprávného údaje o adrese jeho bydliště údajem správným. Uvedení alespoň jednoho žalobního bodu, a to ve lhůtě stanovené zákonem pro podání žaloby, je nicméně podmínkou projednatelnosti žaloby v řízení před správním soudem. Absence jakéhokoliv žalobního bodu (bodů), jímž by byl v souladu s ust. § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. pro soud závazným způsobem vymezen rozsah soudního přezkumu opravného rozhodnutí ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011, je překážkou, která brání meritornímu projednání a rozhodnutí věci a zakládá neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat. V části směřující proti opravnému rozhodnutí ministra vnitra ze dne 1.12.2011, číslo 334/2011 soud tedy žalobu odmítl rovněž podle § 46 odst. 1 písm. a/ s.ř.s..

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. srpna 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.